

แนวทางในการพัฒนาการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ

GUIDELINES FOR DEVELOPING THE USE OF ELECTRONIC MONITORING DEVICES TO CONTROL PROBATIONERS

ปัญญา ชารัญจำ^{1*} และ เขมณัฐ ภูทองไชย²

PANYA CHARANCHA^{1*} and KHEMMANAT POOKONGCHAI²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องแนวทางในการพัฒนาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการใช้งานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ 2) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 17 คน เพื่อให้ทราบถึงประเด็นของการศึกษาในรายละเอียดที่สำคัญ และมีความครอบคลุมในเนื้อหาที่ทำการศึกษอย่างครบถ้วน

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีสองกลุ่มคือ กลุ่มผู้ต้องโทษจากเรือนจำ และกลุ่มผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามคำสั่งศาลในการคุมความประพฤติ มีผู้ถูกคุมความประพฤติส่วนน้อยที่ทำผิดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ เช่น เดินทางออกนอกพื้นที่เขตกำหนด จนต้องถูกจับส่งตัวกลับเข้าไปเรือนจำเหมือนเดิม ปัญหาการใช้งานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่พบคือ สายชาร์ตแบตเตอรี่ของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุดทำให้ชาร์ตไฟไม่เข้า และอุปสรรคของผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์คือ ยังคงถูกปฏิเสธจากสังคม เช่น การไปหางานทำ ถ้าเขาเห็นว่าติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ก็ไม่มีใครรับเข้าทำงาน 2) แนวทางในการพัฒนาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ ยังต้องพัฒนาระบบติดตามตัว เพราะการติดตามตัวผู้ถูกคุมความประพฤติจะขึ้นอยู่กับศูนย์ควบคุมกลางที่มีเจ้าหน้าที่สามารถติดตามได้ตลอด 24 ชั่วโมง เมื่อพบการกระทำผิดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ จึงจะแจ้งเตือนไปยังผู้ถูกคุมความประพฤติ การแจ้งเตือนบางครั้งเกิดความล่าช้า เช่น ผู้ถูกคุมความประพฤติเดินทางออกนอกพื้นที่เป็นเวลาหลายวันแล้วยังไม่มีการติดตามตัวและแจ้งเตือน

คำสำคัญ : อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ; ผู้ถูกคุมความประพฤติ

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Graduate Student, Program in Public Administration, Udonthani Rajabhat University

² รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Associate Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Udonthani Rajabhat University

* Corresponding Author. Email : 63611152112@udru.ac.th

Received: Feb 13, 2022, Revised: May 10, 2022, Accepted: May 14, 2022

ABSTRACT

The research on the topic of guidelines for the development of electronic monitoring (EM) device to monitor, track and constrain an offender on probation.

The objectives are: (1) to study problems and obstacles in the use of electronic monitoring (EM) device and (2) to study the guidelines for electronic monitoring (EM) device, using qualitative research and documentary research with a total of 17 key informants were interviewed, in order to know the issues of the study in important details and to cover the content of the study in its entirety.

The results found that:

(1) the offenders on probation were divided into two groups: Prison inmates and those who were ordered to wear electronic monitoring (EM) device on the court order for probation. A minority of those on probation have violated probation conditions, such as traveling outside the designated area and therefore being remanded to prison. The problem with using electronic monitoring (EM) device is that the battery charger cable is damaged causing the charger to fail. The barrier of those who are equipped with electronic monitoring (EM) device is that they are rejected by society, for example: unsuccessful recruiting, due to being seen to be equipped with electronic monitoring (EM) device, no one will be recruited to work.

(2) Guidelines for the development of electronic monitoring (EM) device, the tracking systems is required to be developed because tracing of an offender on probation depends on a central control center with officers who can track him or her 24 hours a day. When a violation of probation conditions is discovered, it will immediately alert the offender on probation. But sometimes the notification is delayed, for example, the offender on probation has been outside the designated area for several days, and the tracking system and the notification has not yet appeared.

Keywords: Electronic monitoring (EM) device ; Offender on probation.

บทนำ

ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำในปัจจุบันเป็นปัญหาสำคัญที่ภาครัฐต้องเร่งแก้ไข (สิทธิพันธ์ บุญหวา, 2564) เพราะเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้การควบคุมแก้ไขและฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นคนดีไม่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำ ไม่สามารถทำได้สัมฤทธิ์ผล การลงโทษที่มุ่งเน้นใช้เรือนจำในการควบคุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เหมาะสมกับบางฐานความผิด เช่น การกระทำความผิดโดยพลาด การกระทำความผิดครั้งแรก (ภาณุกฤษฎี พิเศษกุลชัย, 2565) อีกทั้งกฎหมายยังบังคับให้บำบัดผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอาชญากรรมที่เสพหรือครอบครอง ในปริมาณเล็กน้อยมาควบคุมไว้ในเรือนจำมากเกินไป การนำมาตราการลงโทษโดยการจำคุกในเรือนจำมาใช้ลงโทษผู้กระทำความผิด จึงส่งผลเสียทั้งต่อตัวผู้กระทำ

ผิดและสังคมมากกว่าผลดี (ศรีนยา สีมา, 2558) เพราะผู้ที่เคยต้องโทษจำคุกจะถูกปฏิเสธจากสังคม ถูกมองว่าเป็นคนไม่ดี เป็นคนขี้คุก เมื่อพ้นโทษแล้วก็ทำให้หางานยาก ยิ่งถ้ารู้ว่าเพิ่งออกมาจากคุกก็ไม่มีใครอยากรับเข้าทำงาน เมื่อหางานทำไม่ได้ก็มีโอกาสกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก เกิดความชินชากับการกระทำความผิดไม่เกรงกลัวคุก

สภาพความแออัดยัดเยียดผู้ต้องขังในเรือนจำนั้นไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง แต่ยังส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในเรือนจำและเป็นอุปสรรคต่อการจัดสวัสดิการเพื่อการดูแลในระหว่างที่ถูกคุมขัง การอบรมให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังในด้านต่าง ๆ ไม่สามารถทำได้เต็มที่ ทำให้ผู้ต้องขังมีชีวิตรูปแบบอยู่อย่างแออัด ไม่มีพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ การฝึกวิชาชีพก็ทำได้ด้วยความยากลำบากไม่มี

อะไรทำเนื่องจากไม่มีสถานที่เพียงพอและไม่มียานเพียงพอที่จะให้ผู้ต้องขังทำทำให้ผู้ต้องขังว่าง ทำให้เกิดการรวมกลุ่มพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ไม่ดี และหันไปมีพฤติกรรมกระทำผิดและละเมิดกฎระเบียบของเรือนจำ (นันทิ จิตสว่าง, 2558) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในเรือนจำที่ต้องควบคุมผู้ต้องขังจำนวนมากทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง จึงทำได้แค่เพียงควบคุมป้องกันไม่ให้หลบหนีและการดูแลกิจวัตรประจำวันของผู้ต้องขัง ในแต่ละวันเท่านั้น

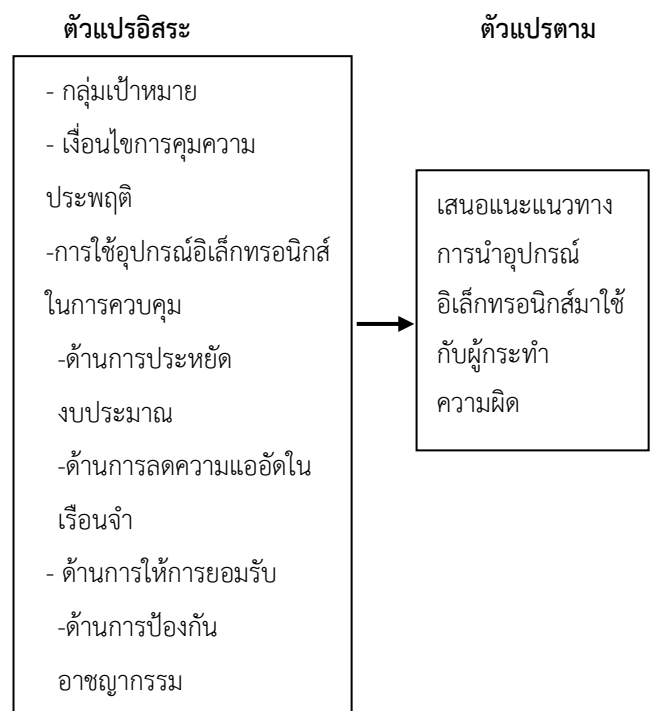
ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่คู่กับคนสังคมไทยมายาวนาน ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เพราะมีผู้เสกและผู้ค้ารายใหม่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จากที่เป็นเพียงผู้เสกที่ผันตัวเองมาเป็นผู้ค้ารายย่อย ทำให้รัฐบาลต้องเสียงบประมาณในการปราบปรามปัญหาอาชญากรรม ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ มีเรือนจำ ทักษสถาน และสถานที่กักขังในสังกัดจำนวน 143 แห่ง เพื่อรองรับผู้ต้องโทษจำนวน 273,465 คน แยกเป็นผู้ต้องโทษคดีอาชญากรรม 221,431 คน คิดเป็นร้อยละ 81.31 ของผู้ต้องโทษราชทัณฑ์ (กรมราชทัณฑ์, 2564) ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญที่ทำให้การควบคุมเพื่อแก้ไขฟื้นฟูพฤตินิสัยไม่สามารถทำได้สัมฤทธิ์ผลเพราะต้องควบคุมต้องโทษคดีอาชญากรรมเป็นจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาล้นเรือนจำ ภาครัฐควรหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาล้นเรือนจำได้หลายวิธี เช่น การปรับปรุงการใช้กฎหมายอาญาให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน การใช้มาตรการทางเลือกอื่นแทนการจำคุกในคดีที่ไม่ร้ายแรง (รณกฤษ ศรีเปรมทัต, 2559) และการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (EM) เพื่อลดจำนวนผู้กระทำผิดไม่ให้เข้ามาอยู่ในเรือนจำมากเกินไป (ข่าวไทยพีบีเอส, 2564)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการใช้งานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สามารถแก้ไขปัญหาล้นเรือนจำได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบเชิงคุณภาพ กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview) เป็นการรวบรวมเก็บข้อมูลจากสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญสองกลุ่ม ประกอบด้วย บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม ที่มีความรู้ความเข้าใจและสามารถแสดงทัศนะในการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติและกลุ่มประชาชนที่อยู่ในสังคม

ด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลจากกรมคุมประพฤติ 2 คน จากกรมราชทัณฑ์ 1 คน จากสำนักงานศาลยุติธรรม 2 คน จากสำนักงานตำรวจ

แห่งชาติ 1 คน จากสำนักงานอัยการสูงสุด 1 คน จากกรมการปกครอง 1 คน นักวิชาการ 1 คน ผู้นำท้องถิ่น 2 คน ผู้ถูกคุมความประพฤติ 4 คน และญาติผู้ถูกคุมความประพฤติ 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยใช้แบบสอบถามแบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structure Interview) เป็นการสัมภาษณ์โดยมีการกำหนดคำถามหลักไว้ การสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือดังนี้

1. การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษาทฤษฎี เอกสารวิชาการ เช่น หนังสือ วารสาร บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความตรงของคำถามกับวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ และความเหมาะสมของคำถามในแง่ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปสร้างแบบสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประสานงานติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษา เพื่อขออนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์และส่งข้อคำถามในการสัมภาษณ์ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ล่วงหน้าเมื่อถึงกำหนดนัดสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญของแต่ละหน่วยงานที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่โดยการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ตามประเด็นในแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการสัมภาษณ์จะใช้เวลา 15-30 นาที โดยเริ่มต้นจากแนะนำตัวและสอบถามข้อมูลพื้นฐานโดยทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ขออนุญาตผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อใช้วิธีการอัดเทปบันทึกเสียงและถ่ายภาพพร้อมด้วยแล้วจึงสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้ แล้วทำการถอดเทปบันทึกเสียงตามประเด็นที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความวิชาการ สืบค้นข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และผลงานวิจัยต่าง ๆ

รวมทั้งการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยการทบทวนข้อสังเกตและปัญหาที่พบระหว่างการสัมภาษณ์และนำมาเขียนสรุปเป็นประเด็นและทำการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูล จัดหมวดหมู่ข้อมูล เพื่อสร้างข้อสรุปเป็นการประมวลผลข้อมูลที่จะใช้ในการพรรณนาความเรียงต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับเรื่องแนวทางการพัฒนาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ รวมทั้งหมด 17 คน ผลการวิจัยตามกรอบแนวคิดในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้มีอำนาจสั่งใช้

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าคุณสมบัติของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตรงตามวัตถุประสงค์ที่นำมาใช้ควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ เพราะต้องการติดตามควบคุมพฤติกรรมของผู้ถูกคุมความประพฤติ ทำให้ทราบพฤติกรรมและการเดินทางในแต่ละวัน จากเมื่อก่อนมีเพียงแผนที่บ้านที่ใช้ในการติดตามเท่านั้นทำให้ไม่สามารถติดตามควบคุมได้ตลอดเวลา ถ้าผู้กระทำผิดออกนอกพื้นที่หรือทำผิดเงื่อนไขในการคุมประพฤติ ก็ไม่มีใครทราบ

2. ด้านการป้องกันอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์กับผู้ถูกคุมความประพฤติ สังคมยังไม่ปลอดภัย เพราะเป็นเพียงการติดอุปกรณ์เพื่อติดตามตัวเท่านั้น ผู้ถูกคุมความประพฤดียังมีโอกาสกระทำความผิดได้ แต่ก็มีบางท่านที่เห็นว่าการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์กับผู้ถูกคุมความประพฤติจะทำให้สังคมปลอดภัย

3. ด้านการลดความแออัดในเรือนจำ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์กับผู้ถูกคุมความประพฤติสามารถแก้ไขปัญหาผู้ต้องขังล้นคุกได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ใกล้ชิดพ้นโทษทำเรื่องพักการลงโทษ และทำลดวันต้องโทษตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 เพื่อแก้ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ

4. ด้านการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าเหมาะสม เพราะสามารถติดตามผู้ถูกคุมความประพฤติได้ตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้ทราบถึงการเดินทางในแต่ละวันว่าไปที่ไหนบ้าง ถ้ามีอาชญากรรมก็สามารถตรวจสอบได้ทันที แต่การติดตามตัว ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ขึ้นอยู่กับศูนย์ควบคุมกลาง การแจ้งเตือนบางครั้งเกิดความล่าช้า เช่นผู้ถูกคุมความประพฤติทำผิดเงื่อนไขในการคุมความประพฤติแล้วยังไม่มีการติดตามตัวและแจ้งเตือน

5. ด้านเงื่อนไขการคุมความประพฤติ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าเหมาะสม เพราะกลุ่มที่ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นกลุ่มที่ใกล้จะพ้นโทษ และกลุ่มที่กระทำความผิดไม่รุนแรง กลุ่มคนยากจนที่ไม่มีหลักทรัพย์การประกันตัวในชั้นสอบสวน

6. ด้านการประหยัดงบประมาณ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าคุ้มค่าเมื่อเทียบกับการนำผู้กระทำผิดไปขังไว้ในเรือนจำ ซึ่งใช้งบประมาณในการควบคุมดูแลมากกว่าการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

7. ด้านให้การยอมรับของสังคมและครอบครัว

ผลการวิจัย ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ยอมรับผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แต่ก็มีส่วนน้อยที่ยังไม่ยอมรับผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่นการไปสมัครงานถ้าเขาเห็นว่าติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ก็ไม่มีใครอยากรับเข้าทำงาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นมาตรการต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือต้องการลดจำนวน

ผู้ต้องขังไม่ให้มีจำนวนมากจนเกิดปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ เปิดโอกาสให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ประกันตัวออกไปต่อสู้อย่างเต็มที่ที่จะถูกส่งไปฝากขังไว้ที่เรือนจำ และกลุ่มผู้ต้องโทษที่ใกล้พ้นโทษ ที่ได้ทำเรื่องพักการลงโทษและทำลดวันต้องโทษออกมาจากเรือนจำ ปัญหาการใช้งานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่พบคือ สายชาร์ตแบตเตอรี่ของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุด ซึ่งเกิดจากตัวผู้ใช้อุปกรณ์ และอุปกรณ์ของผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์คือ ผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ยังคงถูกปฏิเสธจากสังคม แนวทาง ในการพัฒนาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการควบคุมผู้ถูกคุมความประพฤติคือยังต้องพัฒนาระบบติดตามตัว เพราะการติดตามตัวผู้ถูกคุมความประพฤติขึ้นอยู่กับศูนย์ควบคุมกลางที่มีเจ้าหน้าที่เป็นคนติดตาม การแจ้งเตือนการกระทำความผิดเงื่อนไขการคุมความประพฤติบางครั้งเกิดความล่าช้า เช่นผู้ถูกคุมความประพฤติเดินทางออกนอกพื้นที่เป็นเวลาหลายวันแล้วยังไม่มีการติดตามตัวและแจ้งเตือน (ปิยะพร ดันณีกุล, 2559)

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

กระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร ไม่มีการหางานไว้รองรับ ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม จนทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติหวนกลับไปกระทำผิดอีกครั้ง สังคมไทยยังเป็นสังคมที่ไม่ให้โอกาสกับผู้เคยกระทำผิด ตีตราว่า ผู้เคยกระทำผิดเป็นคนไม่ดี (สุนนทิพย์ จิตสว่าง และ ฐิตยา เพชรบุรี, 2559) ไม่ให้โอกาสในการรับเข้าทำงาน ทำให้ผู้ติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เปรียบเสมือนเป็นคนไม่ดีในสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้มีการศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามประเมินผลของการติดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในกลุ่มผู้ถูกคุมความประพฤติจากเรือนจำที่ออกไปสู่สังคมว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมราชทัณฑ์. (2564). รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ. สืบค้น 14 มิถุนายน 2564, จาก http://www.correct.go.th/rt103pdf/report_result.php?date=2021-05-02&report=.

- [2] ชาวไทยพีบีเอส. (2563). *กําลังไอเอ็ม ความยุติธรรมแบบให้โอกาส ลดแออัดในเรือนจำ*. สืบค้น 26 มกราคม 2565, จาก <https://news.thaibps.or.th/content/296722>.
- [3] นัทธี จิตสว่าง. (2558). *มาตรการทางเลือกในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดเพื่อแก้ปัญหาโทษล้นคุก*. สืบค้น 28 มกราคม 2565, จาก <http://www.nathee-chitsawang.com/%>.
- [4] ปิยะพร ตันณีกุล. (2559). *แนวทางการพัฒนาระบบการควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้กับผู้กระทำผิดในประเทศไทย*. สืบค้น 15 มกราคม 2565, จาก <https://so04.tcithaijo.org/index.php/swjournal/article/download/170881/122808/>.
- [5] ภาณุฤทธิ์ พิเศษสุกุลชัย. (2565). *รูปแบบการลงโทษนักเรียนและแนวทางในการควบคุมให้เกิดการลงโทษนักเรียนที่เหมาะสมในสถานศึกษา*. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*, 8(1), 131-138.
- [6] รณฤช ศรีเปรมหทัย. (2559). *การใช้วิธีการควบคุมผู้กระทำความผิดด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (EM) แทนการจำคุกในเรือนจำ*. *วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายอาญา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*.
- [7] ศรันยา สีม่า. (2558). *กําลังอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ควบคุมผู้กระทำความผิด*. สืบค้น 15 พฤษภาคม 2564, จาก <https://library2.parliament.go.th/ebook/content-issue/2559/hi2559-006.pdf>.
- [8] สุนนทพิชญจิตสว่าง และฐิตยา เพชรมณี. (2559). *แนวทางการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics Monitoring) มาใช้ในการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดในประเทศไทย*. สืบค้น 15 มกราคม 2565, จาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/swjournal/article/download/170881/122808/>.
- [9] สิทธิพันธ์ บุญหา. (2564). *ประสิทธิผลการนำนโยบายพัฒนาระบบการควบคุมตัวผู้กระทำความผิดด้วย ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ไปปฏิบัติเรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. สืบค้น 15 มกราคม 2565, จาก <https://so02.tcithaijo.org/index.php/appm/article/download/253916/171012>.